

dragsret uanset anvendelsen gives kun i 3 lande, herunder i Tyskland.

Det EU-retlige grundlag for den danske særregel er 6. momsdirektivs art. 17, stk. 6. Efter denne bestemmelse skal Rådet fastsætte de udgifter, der ikke giver momsfradrag. Indtil Rådet har vedtaget sådanne regler – og det har Rådet endnu ikke – kan medlemslandene »... opretholde alle de undtagelser, som på tidspunktet for dette direktivs ikrafttræden var gældende i henhold til deres nationale lovgivning.«

Baggrunden for den pressemøntale, der henvises til i spørgsmålets begrundelse, er 2 retssager for EF-domstolen.

Den ene sag er en såkaldt præjudicial sag, der er indbragt for EF-domstolen af en belgisk ret. Denne sag drejer sig om leasing af personbiler i et andet land, end det land, hvor udlejningsvirksomheden er momsregistreret. I sagen leaser et hollandsk selskab biler ud i Belgien. Det spørgsmål, der er indbragt for domstolen, er, om beskatningsstedet for disse leasingydelser er i Holland eller i Belgien. Beskatningsstedet er afgørende for, om ydelserne skal pålægges hollandsk eller belgisk moms. EF-domstolens generaladvokat har i denne sag foreslået, at beskatningsstedet er i det land, hvor udlejningsvirksomheden er etableret, dvs. i Holland. Domstolens dom forventes at foreligge i løbet af et par måneder.

I forbindelse med denne sag kan jeg oplyse, at vi her i landet for nogle år siden havde en tilsvarende leasingsag, som dog aldrig nåede til domstolene. Sagen drejede sig om udlejning af biler fra Tyskland til danske virksomheder. Bilerne blev udlejet med tysk moms, som de danske virksomheder herefter kunne få godtgjort i Tyskland, fordi moms af udgifter til biler – som ovenfor nævnt – er fuldt fradragsberettigede i Tyskland. Realiteten var derfor, at virksomheder momsfrit kunne leje biler i Tyskland, mens tilsvarende udlejning her i landet var belagt med 25 pct. ikke fradragsberettiget moms. Vi mente imidlertid ikke, at konstruktionen holdt, fordi beskatningsstedet for de pågældende leasingydelser måtte anses at være her i landet, da udlejningen reelt skete her og bilerne også var indregistreret her. Spørgsmålet blev forelagt for Europa-Kommissionen, der erklærede sig enig i denne opfattelse. Jeg vedlægger det svar, der i den forbindelse blev afgivet til Folketingets Skatteudvalg. (Ikke optrykt her).

I den verserende sag for EF-domstolen har Kommissionen givet udtryk for samme opfattel-

se, og det har vi naturligvis også. Hvis domstolen imidlertid følger generaladvokaten og kommer til det modsatte resultat, er situationen en anden. Den umiddelbare konsekvens af en sådan dom må forventes at være den, at det kan blive attraktivt at lease biler i Tyskland. Det kan derfor i givet fald blive nødvendigt at overveje reglerne på området. Regeringen vil således nøje følge situationen, men i første omgang må vi vente på EF-domstolens dom. Lad mig i øvrigt tilføje, at der ikke bliver tale om et isoleret dansk »problem«, som også den hollandsk/belgiske sag viser.

Den anden sag er anlagt af Kommissionen mod Frankrig. Denne sag handler om rækkevidden af den undtagelsesbestemmelse i 6.momsdirektiv, som jeg har omtalt ovenfor. Kort fortalt er det Kommissionens opfattelse, at de franske regler er for restriktive i forhold til denne bestemmelse. Sagen starter, fordi Frankrig oprindeligt ikke gav momsfradragsret for køreskolebiler. Frankrig har siden ændret disse regler, men sagen er fortsat, fordi man fra fransk side har fastholdt den manglende fradragsret for andre transportmidler, herunder for en helikopter, der anvendes til løfteopgaver. Det er Kommissionens opfattelse, at direktivets undtagelsesbestemmelse ikke giver medlemslandene ret til at nægte fradrag for driftsmidler, der udgør selve genstanden for virksomheden, f.eks. et taxafirma eller en køreskoles biler eller et helikopterfirmas helikoptere.

Som det fremgår, handler denne sag dårligt nok om biler, men snarere om en helikopter. Kommissionens synspunkt er ikke, at der skulle være noget til hinder for at nægte fradragsret for personbiler, men alene at medlemslandene ikke kan udelukke fradragsret for transportmidler, der udgør selve genstanden for virksomheden. Jeg kan derfor heller ikke se, hvordan udfaldet af denne sag skulle kunne få betydning for de danske momsregler. Sagen er nemlig den, at vi netop giver fradragsret i de tilfælde, hvor bilen udgør selve genstanden for virksomheden. Det gælder køreskoler, udlejningsvirksomheder og bilforhandlere, jf. momslovens § 42, stk. 4. Jeg mener derfor også, at pressens omtale af eventuelle tilbagebetalinger i milliardstørrelsen som følge af denne sag ganske savner hold i virkeligheden.